

Chcel by som byť cestárom

Každý dospievajúci človek si snád' v živote položil, čím chce byť. Ja som si túto otázku položil pri okne, keď snežilo.

Bol chladný januárový deň a ja som sa pozeral z okna na tú snehobielu nádheru. V diaľke som uvidel cestárske auto, ako odhŕňa napadaný sneh z cesty. Napadlo mi, že aj takáto práca je dôležitá. Keď sa cestári blížili k nášmu domu, tak som im odniesol von teplý čaj a poobzeral som si auto. Skúmal som, čo všetko vie robiť. Keď začali rozhadzovať soľ, lopaty sa im pekne ligotali. Vtedy mi zažiarili oči. Zapáčilo sa mi, že robia takúto potrebnú robotu. Nieкто si povie: Čo cestári? Čo už len môže byť zaujímavé na ich práci? No mne sa v tej chvíli otvorili oči. Keď ujovia dopili čaj, pekne sa mi poďakovali. Odišiel som dnu a trochu som premýšľal. Som chlapec z dediny, ktorý sa práce nebojí a páčilo sa mi, že títo cestári usilovne pracovali, uľahčovali nám ostatným prácu. A čo je dôležité, bez reptania! Vtedy som si pomyslel, že keby bolo viac takýchto ľudí, ktorých ich práca baví a radi ju vykonávajú aj svet by bol lepší. Títo cestári nenadávali na to, že sneží, ako to robíme často my ostatní. Bolo na nich vidieť, že do práce sa im chce chodiť. Na to mám dobrý nos. Veď sám sa starám o množstvo vecí, keďže máme menšiu farmu. Práce sa nebojím a dúfam, že ma raz práca cestára bude živiť.

Verím, že sa ľudia poučia a raz si budú cenit' prácu cestárov a otvoria sa im oči tak, ako sa otvorili v ten zasnežený deň mne.